

[Mette Groes]

L 60 fra 1984-85 forsøger at give kommunerne mulighed for at nedsætte den. Hvad vil regeringen gøre?

Vold mod børn er blevet et stadig større problem. Revselsesretten blev afskaffet sidste år. Vi fik en række OBS-udsendelser i tv – de var pæne og nydelige og mottoet var: Der er også andre løsninger! Jamen vi fik ikke at vide hvilke. Hvad gør man for at forhindre vold mod børn? Hvad er den juridiske betydning af fjernelse af revselsesretten? Hvad er den moralske? Vi savner en autoriseret forklaring fra justitsministeren på det, som kan medvirke til en holdningsændring hos forældrene – den holdningsændring, som er det eneste, der rent faktisk kan redde børnene. Hvornår får vi den?

Helle Degn (S):

Det er nu, vi skal leve, nu hvor vi er her af samme grund, synger Halberg Larsen-bandet i en af sine sange. Det er nu, socialministeren er socialminister og skal vise, hvad hun duer til, hvad hun vil give sin generation af børn. Foreløbig har hun lovet dem et udvalg.

Antallet af børn, som må anbringes uden for deres hjem, er vel en af de alarmklokker, jeg synes vi må lytte til. Disse børn anbringes uden for deres hjem hovedsagelig af sociale årsager, og antallet af dem stiger og stiger. Antallet af familier, som har brug for støtte for at undgå anbringelse af et barn uden for hjemmet, stiger og stiger. De 16.000 børn, som i dag er anbragt uden for hjemmet, kommer fra ca. 170 kommuner. Disse børn er kun toppen af et isbjerg. Ca. 85.000 familier får støtte for at undgå en anbringelse af deres børn allerede i dag. Og derfor må man spørge sig selv: hvor mange er mon ikke også derudover på vej? Og derfor må man også med rette spørge: hvad er ministerens bud?

Socialdemokratiets bud er, at der satses – og det gør vore lokalpolitikere – på forebyggende miljøarbejde ude omkring i kommunerne. Det lyder hult, når socialministeren for det første siger, at nu skal vi se at få afskaffet fattigdommen, og for det andet siger, at nu skal det være dejligt at være barn i Danmark, uden reelt at sætte handling bag disse floskler.

For nylig fik vi også oplyst fra en skolepsykologisk undersøgelse, at en tredjedel af

børnene i skolealderen har det skidt med hovedpine, spise-, stress- falde-i-søvn-problemer osv. Derfor kan jeg godt forstå, at ministeren udtaler det fromme ønske, men vi mangler en handling fra ministerens side. Ensomheden er dybest set vore børns allerstørste problem, tror jeg. At være alene, ikke at have nogen steder at gå hen med sine problemer, selv at skulle klare dagens problemer, er nok det allerværste for vore børn. Som jeg sagde før: en mor er blevet til en far, og en far er blevet til en mormor eller er helt forduftet ud af familien. Det er det, som er sket i utrolig mange familier i dagens Danmark.

Vi ser, at ensomheden blandt voksne derudover får den konsekvens, at børns problemer bliver sat i anden række og endog bringer voksne ind i et samliv, som de aldrig skulle have været ind i. Vi må vende den udvikling med støtte til lokalt miljøarbejde. Nabokontakt og nabofællesskaber er utrolig begrænsede, viser en undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet har foretaget. Hvorfor mon vi ikke bruger og støtter hinanden noget mere? Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at vi kunne hjælpe og støtte hinanden meget mere end det, vi ser i dag med hensyn til børnepasning, fællesspisninger, klare opdragelsesproblemer osv. Både i Ballerup Kommune, i Farum Kommune og i mange andre kommuner i Nordjylland, har vi hørt, har man som en forebyggende aktivitet hjulpet med til at organisere spisegrupper, madgrupper, svømme grupper og pasningsgrupper og fået et fantastisk fint resultat, men hver gang med de kommunale borgerlige lokale politikere som modstandere.

Et andet problem, som vore børn bliver konfronteret med, er alkoholproblemet. Alle de børn, vi taler om, der er blevet anbragt og er på vej væk fra deres hjem, har i større eller mindre omfang oplevet alkoholen som et element i deres hverdag. Det er udtryk for en mangel på kommunikation, mangel på muligheder for at løse nogle problemer; her trøster så piller og en flaske. Vi ser, at weekenddrikkeriet tager til: mange mødre og fædre skal af lokale socialforvaltninger hentes mandag morgen. De bryder sammen under hverdagens pres, som de ikke kan klare, og tyer til piller og alkohol. Trykket af den dårlige samvittighed, uoverskuelighed i at få de-